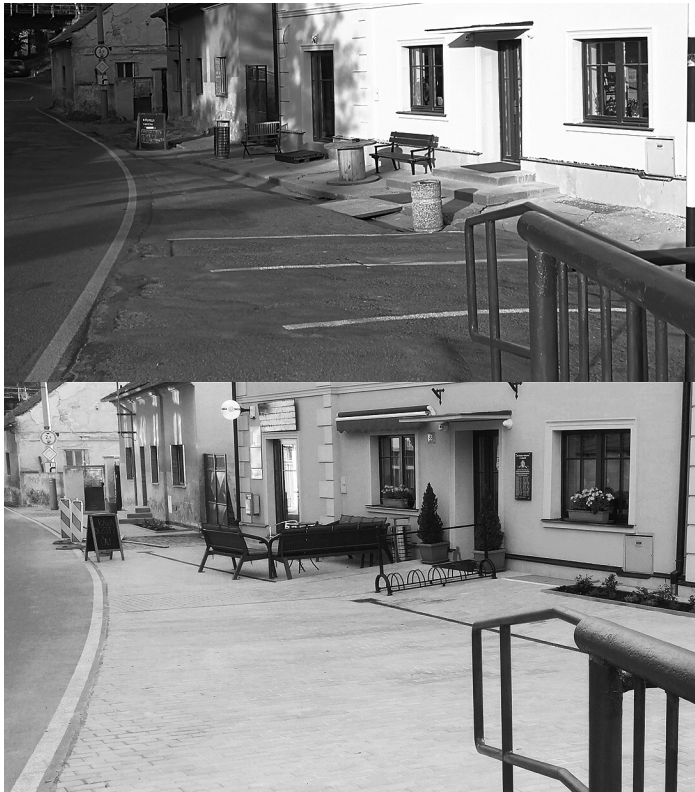
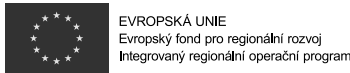

Kromě Hrobnického domku se letos podařilo dokončit nové prostranství před Obecním úřadem. Nové dláždění jistě ocení všichni návštěvníci úřadu, kterým konečně nehrozí vyvrknutý kotník či jiný úraz nebo uražený výfuk. A nejvíce pak hosté kavárny, která tak získala příjemné venkovní posezení.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program
MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

TRŇÁCKÝ OSTROSTŘELEČ přilákal malé i velké čarostřelce.

NAŠI DOBROVOLNÍ HASIČI

Přesto, že hasiči působí díky probíhající rekonstrukci zbrojnice ve velmi provizorních podmínkách, rozhodně se jejich profesní, ale i spolková činnost nijak neomezila. Zákolanská jednotka se podílela například na hašení složitého požáru skalnaté stráně nad Vltavou u Líbčic nebo skladu autobaterií a hořícího pole v Tursku. O záchraně raků jsme si již zmiňovali, ale bez hasičů bychom neměli vodu na Budečském hřbitově, nebyly by zalité sady a veřejná prostranství, neměly by co pít ani ovce na Kovárských stráních. Jsou vždy tam, kde je jich potřeba a především svou práci dělají s chutí a radostí. A pak je zde celá řada aktivit pro děti – Dětský den, Tábor v Podhohli, Svatováclavské slavnosti... Zkrátka bez hasičů by byl život v Zákolanech jen těžko myslitelný. A proč to vlastně všechno dělají?

Nejlépe to vyjadřují slova velitele Jaroslava Votruby: „Hasiči nejsou jen kamarádi, je to vlastně druhá rodina, není to jen koníček, zábava, ale spíše poslání nezištně být ku pomoci vždy, kdy je třeba. Každý, kdo je v nouzi, je rád když mu přispěcháme na pomoc. A nikdo pak nerozlišuje, zda je to, jak mi říkáme „dobrák“ nebo „profil“.

Také je velmi příjemné, když se povede udělat dětský den - ten letošní byl opravdu velmi vydařený. Nic potom nepotěší více než dětský smích a pocit z dobře odvedené práce. To platí i pro dětský tábor, který již několik let pořádáme. Je to týden v přírodě, kde se děti vždy dozví něco nového. Letos pod názvem „Ztroskotání na pustém ostrově“. Toto by se však nemohlo dělat bez nadšení lidí a především bez podpory obce a úřadu, velkou náklonností naši paní starostky Lucie Wittlichové a samozřejmě celého zastupitelstva, který vynakládá nemalé prostředky na rozvoj naší činnosti. Za to patří velké díky celému vedení obce.“

ZÁCHRANA RAKŮ KAMENÁČŮ

Zatímco jsme se donedávna obávali záplav a složky integrovaného záchranného systému jsou připraveny obratem poskytovat koordinovanou a účelnou pomoc, ukazuje se, že si jen málo umíme poradit s nastávajícími problémy vyvolanými suchem. Zárnným příkladem byla letošní havárie na Zákolanském potoce, kdy při přípravě tábořiště v Podhohli naši hasiči s úžasem hleděli na suché koryto. A jak všichni víme, právě v Zákolanském potoce žije ohrožený druh raka kamenáče, takže se jednalo opravdu o hodiny. Hasiči v čele s Janem Kolencíkem pochopitelně zahájili veškeré kroky, aby se o havárii dozvěděli příslušné orgány, ale především sami začali raky zachraňovat.

Záchrana raků: Jan Kolencík, Jaroslav Votruba s dětmi - Lukášem Svobodou, Adamem Škarou a Honzíkem Kolencíkem

Poděkování zákolanskému hasičskému sboru za nasazení v Tursku

CO SE STANE, KDYŽ VYSCHNE POTOK

Zákolanský potok patří k jedné z mála vyhlášených Evropsky významných lokalit, kde přežil kriticky ohrožený rak kamenáč. Stále převládá názor, že rak kamenáč je daleko citlivější ke znečištění, než více rozšířený rak říční. Ale právě znečištěný Zákolanský potok nám dokazuje, že to není až tak docela pravda. Oba druhy raků jsou ke znečištění citliví, zvláště pak k různým pesticidům, ale rak kamenáč některé znečištění toleruje lépe než rak říční. Co ale nedokáže ani jeden druh původního raka zvládnout, jsou vysychající potoky a vysoké teploty.

Když pomineme dohady, zda nastává klimatická změna nebo ne, jisté je, že v tocích nám v posledních letech vody ubývá. Pokud se k tomuto problematickému stavu přidají nezodpovědní majitelé rybníků, zahrádkáři a majitelé chat a domů, katastrofa bývá neodvratitelná. A přesně tato situace nastala na Zákolanském potoce na začátku července, kdy teplota vzduchu stoupala až k 38°C a vody v toku žalostně ubývalo. Nájemci rybníka Pod Panskou ve Středoklukách, se za těchto nepříznivých podmínek rozhodli, že si dopustí rybník. A aby toho docílili co nejdříve, zavřeli výpusť z rybníka. Již před tímto zásahem byla situace v potoce dost kritická a odběrem vody z toku se stala neúnosnou. Situaci ještě zhoršil začátek prázdnin, který vylákal do přírody i majitele chat, kteří si potřebovali skropit již tak vyprahlé zahrádky. Zbytky vody z téměř vyschlého potoka putovaly nelegálními odběry na pozemky majitelů domků a chat. Souhra všech těchto nepříznivých okolností (sucho, horko, nelegální odběry) způsobila, že Zákolanský potok úplně vyschnul. Nepomohl ani Lidický potok, který se vlevo do Zákolanského potoka pod Středokluky a z koryta se rázem stala prašná cesta plná mrtvých ryb a raků.

Není to poprvé, kdy kritickou situaci zaznamenali hasiči ze Zákolan, kteří v Podhohli připravovali tábor pro děti. Byli také první, kdo zachraňoval raky přenosem k Buštěhradskému potoce, který stále dotoval Zákolanský potok aspoň trochu vody. Další záchranné akce už se zúčastnili pracovníci Výzkumného ústavu vodohospodářského TGM, Příbramského muzea, Agentury ochrany přírody a Kladenského magistrátu. Podařilo se zachránit nejméně 300 raků, kteří byli odebráni a vráceni zpět do stejných míst poté, co voda potokem zase začala proudit. Kolik raků zahynulo, se přesně nedá určit. Jen při záchranné akci bylo napočítáno 70 mrtvých raků z 300 metrového úseku a to lokalitu po několik dnů navštěvovali různí predátoři, kteří se postarali o většinu hynoucích ryb a raků. Počet uhynulých raků půjde do tisíců, vzhledem k tomu, že vyschlý úsek měřil 5 až 7 km. Alarmující je ovšem i to, že ačkoliv stávající situaci šetřila Policie ČR a i Inspekce životního prostředí, neodradilo to některé občany od pokusu přeměřovat proud vody z potoka opět do rybníka Pod Panskou, zahrazením toku. Některí lidé jsou asi nepoučitelní.

A jaké z této situace plyne poučení? Voda v krajině nám opravdu dramaticky ubývá, klesá i zásoba podzemní vody. Náprava tohoto stavu bude dlouhá a složitá, a ačkoliv se o tomto problému neustále mluví, neděláme téměř nic proto, aby se situace aspoň trochu zlepšila. Jisté je však to, že pokud člověk potřebuje vodu na naplnění bazénu nebo zalití zahrádky, může si nechat dovážet cisternou plnou vody. Rybníkáři mohou dopustit rybník za vysokých průtoků. Ale ryby a raci a mnoho dalších vodních živočichů v potoce si dovoz vody objednat nedokáže, proto jim ji nemůžeme brát. A u raků je ještě další problém. Bohužel naprosto nevhodné je přenášet raky na jiné lokality. Nikdy totiž nevíme, zda raci nejsou nakaženi račím morem, který můžeme zavléct na populace v jiných tocích, kam v dobré víře raky přeneseme. Tuto činnost vždy nechejte na odbornících, kteří také dokáží rozlišit, zda se nejedná o invazní druhy raků, kteří jsou touto nemocí skoro vždy nakaženi a sami jsou k ní rezistentní.

Jitka Svobodová, David Fischer

KALENDÁŘ AKCÍ

- 1.11. NOC DUCHŮ A DUŠÍČEK**
pátek 16:00 Budeč
- 9.11. CHARITATIVNÍ BAZÁREK**
sobota 10:00 - 15:00 ZŠMŠ Zákolany
- 25.11. VÁNOČNÍ VAZÁNÍ**
pondělí 14:00 - 17:00 ZŠMŠ Zákolany
- 2.12. VAZÁNÍ GIRLANDY**
pondělí celý den Hrobnický dům
- 6.12. MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA A VÁNOČNÍ JARMARK**
pátek 15:00 - 18:00
Park / Restaurace U Libuše

Budečské rozhledy | periodicita : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 51 | datum vydání: 18.10.2019 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kovary 3, 273 28 Zákolany | tel.: 725 026 569 | k vydání připravili: K. Škarodová, L. Kloučková, O. Klouček | grafický koncept: O. Klouček | sazba a zlom: O. Klouček | tisková produkce: I. a M. Hájkovi

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁR

ŘÍJEN 2019 | ČÍSLO 51

Na Budči se 1. září slavnostně otevíral zrekonstruovaný Hrobnický domek. O své vzpomínky se podělili (zleva v první řadě): Vladimír Vlasák, Růžena Grigarová, Marie Kolencíková, Libuše Šafaříková, Milena Márová, Libuše Jiříčková, Anna Slaninová. Za nimi stojí Světlana Lukáčová, vnučka Jaroslava Poláčka, Šárka Třísková, ředitelka školy a Lucie Wittlichová.

VZPOMÍNKY EVY PÉMOVÉ, ROZENÉ POLÁČKOVÉ

Příběh posledních obyvatel Budče

HROBNICKÝ DOMEK NA BUDČI SE PO ZÁSADNÍ REKONSTRUKCI OTEVŘEL VEŘEJNOSTI. PŘI TĚ PŘÍLEŽITOSTI JSME ZKUSILI VYPÁTRAT OSUDY LIDÍ, KTERÝ V TOMTO NEVELKÉM DOMEČKU ŽILI JAKO POSLEDNÍ. OTEVŘEL SE PŘED NÁMI PŘÍBĚH NEJEN POSLEDNÍHO ZÁKOLANSKÉHO HROBNÍKA JAROSLAVA POLÁČKA, ALE I JEHO RODINY, KTERÁ S NÍM ZDE ŽILA. NA BUDČI, MÍSTĚ TICHÉM A POSVÁTÉM, KDE ČAS PLYNE PO SVÉM.

Při pátrání nám pomohli pamětníci, kteří se na Budči sešli 1. září 2019 a vzpomínali. Děkuji tímto paní Šafaříkové, Lukáčové, Márové, Jiříčkové, Kolencíkové, Slaninové, Grigarové a panu Vlasákovi. O pár týdnů později autor tohoto článku vyzpovídal paní Evu Pémovou, rozenou Poláčkovou, jejíž vzpomínky byly pro náš příběh klíčové. Je totiž posledním žijícím obyvatelem Hrobnického domku, než byl roku 1952 opuštěn a začal chátrát. Z původně plánovaného skupinového rozhovoru je nakonec souvislý příběh proložený citacemi paní Evy, která z domku odcházela jako devítiletá.

Paměť sahá do 20. let dvacátého století, kdy se spojily osudy rodu Poláčkových a Malypetrových. Ovdovělá Růžena Poláčková, matka osmi dětí, hledala muže, který by dokázal zaujmout prázdné místo po jejím boku. Měla pět kluků – Karla, Otta, Bohouše, Václava a Jaroslava a tři děvčata – Anežku, Zdenku a Růženu. Ale je třeba uvést, že nešlo o to, jak nakrmit osm hladových krků. Děti už byly dospělé a rozletěly se do světa. Žil s ní jen nejmladší syn Jaroslav, kterému bylo v době matčina druhého sňatku 18 let. Maminka Růžena si roku 1928 vzala p. Malypetra, hrobníka a kostelníka na Budči, a se synem se k němu přistěhovali do domku, kterému dnes říkáme

Hrobnický. Pan Malypetr, její nový manžel, je pro nás poněkud záhadnou postavou. Nikdo z pamětníků si nedokáže vybatvit jeho křestní jméno, ví se jen to,

Jaroslav Poláček, poslední hrobník na Budči

že byl také vdovec a měl dvě dcery, také v době sňatku dospělé.

Ve 30. letech tedy žili na Budči tři lidé - Růžena (nyní Malypetrová) s manželem a synem Jaroslavem, kterému byl p. Malypetr otčímem. Tady dostává vážné trhliny dodnes živá legenda o tom, že zde žilo v malém domku namakačeno 9 dcer

i s rodiči. I kdyby obě dcery p. Malypetra často pobývaly v rodném domě s novou macechou, nikdy by Hrobnický domek nemohl mít víc jak pět obyvatel. Tuto záhadu zatím ponecháme nerozřešenou.

Tehdejší podoba domku se výrazně lišila od podoby, jak ji známe dnes. Dům byl podsklepený a měl půdu, z chodby za hlavním vchodem vedly schody nahoru i dolů. Vchod do domu byl ze strany od hřbitova, až později se přesunul na současně místo. Okolo domu byly přistavěny různé hospodářské budovy, chlivky a přístřešky. Vše bylo ohraničeno plotem. Šlo spíš o malé hospodářství. Paní Eva vzpomíná:

„V domě byla půda, měli jsme udělaný strop a na půdě bylo seno. Uvnitř byly dvě sednice. Dědeček ze Dřetovic byl havíř a vozil nám uhlí, kterým se topilo hlavně v kuchyni, kde byla kamna. V ložnici byla kamínka – bubínky, tam se zatopilo, když jsme si šli v zimě lehnout. Všechno se nosilo na zádech. Pro vodu se chodilo dolů do Kovár k vechtru, kde byla studna a voda se nosila v putnách. Děšťovka byla na hřbitově v takovém velkém bazénu, tou se zalávalo a maminka ji používala, když prala. Svitili jsme petrolejkou. Měli jsme hodně dobytka. Dvě kozy, prase, králíky, slepice, krůty, kachny, husy. A psa, německého ovčáka. Políčko bylo hned za zahrádkou, kde stála a dodnes stojí hrůška, říkali jsme ji hnílka. Políčko se táhlo podél cesty do Zákolan. Tam jsme měli ponejvíč řpu a brambory. Dole pod kostelem bylo druhé políčko s obilím, většinou ječmenem nebo pšenicí. A u hřbitovni zdi táta sázel kukuřici. Polnosti byly církevní a měli jsme je k dispozici.“

Pokračování na str. 2

Jaroslav Poláček, hlavní hrdina našeho příběhu, žil tedy na Budči od svých 18 let a svá jihošská léta strávil, jak si lze domyslet, tvrdou prací. Pomáhal svému otčimovi s prací hrobníka i kostelníka. Obě tyto role byly vždy úzce propojené s postavou faráře na Budči – nejprve pana Vysrčila a později pana Vosátka, kteří byli v podstatě jeho zaměstnavatelé. Musel se starat i o hospodářství, které zabezpečovalo rodinné obživu a soběstačnost. A k tomu chodil pracovat na ůsachtu do Otřovic.

Vztahy Jaroslava s nevlastním otcem prý nebyly ideální, jak už to tak bývá mezi osmnáctiletými kluky a nevlastními tátý. Ani své dceři o tom později mnoho neřekl. Víme jen to, že p. Malypetr Jaroslava nijak nerozmazloval, spíše mu spoustu věcí zakazoval.

V květnu roku 1940 si Jaroslav, tehdy třicetiletý, přivedl na Budeč nevěstu - Helenu Novotnou z Dřetovic. Byla válka, život pod říšskou orlicí měl svá specifika a rodina s hospodářstvím se měla jistě co ohánět. Ale život šel dál a po čase se manželům Jaroslavovi a Heleně narodily děti. V roce 1943 spatřila světlo světa Eva Poláčková, jejíž vzpomínky právě čtete. A v roce 1945 dostala bratříčka Jaroslava, toho jména už třetího, jako byl jeho děda a otec.

V Hrobnickém domku už asi začínalo být poněkud těsně a někdy v roce 1944 p. Malypetr odevzdal své řemeslo plné do rukou Jaroslava a odstěhoval se s manželkou Růženou dolů do Zákolan. Koupili domek v místě, kterému se říká Malá Strana, a které najdete, když pojedete do Otřovic, minete fotbalové hřiště po pravé ruce, pak hrad Lukáš Bendy po levé ruce a zatočíte doleva kolem skály. Odstěhování p. Malypetra z Budče mizí i jeho postava z našeho příběhu.

Stav v šedesátých letech.

Stav v roce 2018.

Stav po rekonstrukci v roce 2019.

ZNOVUZROZENÍ HROBNICKÉHO DŮM NA BUDČÍ

Jedním z nejvýznamnějších projektů letošního roku je zajištění opravy Hrobnického domku na Budči. O jeho osudu přemýšleli již naši předchůdci, ale teprve po pozemkových úpravách, kdy se stalo zbořené stavení spolu s pozemkem majetkem obce, bylo možné plány na opravu skutečně realizovat. Pod přísným dohledem památkářů vypracovala studii arch. Barbora Špačková a pak nastala etapa žádostí o dotace. Finanční podporu jsme získali až na třetí pokus, a to 930.000,- Kč od Středočeského kraje.

Naším záměrem bylo zachovat historický ráz stavení a vytvořit v něm zázemí pro pořádání kulturních akcí, pro průvodce, ale i děti ze základní školy, které zde spolu s pamětníky zahájily školní rok. Domek bude sloužit také dětem z klubu, schází se zde pěvecký kroužek a plánujeme celou řadu akcí včetně promítání, workshopů či zasedání. Nabízí se také možnost sezónního občerstvení, ale zatím se nám nenabídl nikdo, kdo by měl o pravidelný provoz zájem.

Jediné omezení je zima, protože domek nemá strop a kamna ho tak v mrazu nevypotopí. A pak to, že na Budči není voda, což bychom chtěli vyřešit v blízké budoucnosti studnou. Ale i tak se ukázalo, že domek na Budči nebude rozhodně opuštěn.

Nejbližší akcí bude Noc duchů a dušiček 1. listopadu, a kdo jste ještě neměli příležitost prohlédnout si interiér, máte jedinečnou možnost.

Lucie Wittlichová

Středočeský kraj

Jaroslav Poláček s rodinou (cca 1958). Zleva sestra Zdeňka, dcera Eva, maminka Růžena, upravo sestra Růžena. Před Jaroslavem Poláčkem stojí opět Jaroslav Poláček, jeho syn.

K druhé světové válce se vážou vzpomínky mnoha pamětníků, a jistě by vydaly na knihu. My se zmíníme o zvláštním režimu školní docházky, kterému se musely v té době podrobit zákolanské děti školou povinné. Němci totiž postupně zabrali jak školu chlapeckou, tak i dívčí, a dětem nezbylo než se dopravovat na střídačku do Kralup.

A protože válečný vlakový jízdní řád byl dost řídký, chodilo se často pěšky. Denně těch sedm kilometrů sněhem a deštěm jistě nebyl žádný med. Zpátky už se jezdilo vlakem.

Když bylo po válce, kostel na Budči a faru v Kovářech měl na starosti farář Vosátka. Lidový člověk, kterého si všichni pamatují, jak na motorce objíždí své farníky. Byl hlavním zaměstnavatelem Jaroslava, který mu pomáhal se vším, co kostel a fara potřebují. Třeba i rytí farní zahrady nebo foukání do varhan.

Když v 50. letech komunisté zbavovali československé občany nadbytečného

bohatství, došlo i na Jaroslava a jeho rodinu.

„Pole jsme měli pronajata od pana faráře. Když v Kovářech založili JZD, v létě roku 1952 nám celou úrodu odvezli. Už jsme měli posekáno, v panáčích na poli vyskládáno. Táta pomáhal při mši, maminka pomáhala šlapat varhany,

vrátili jsme se z kostela, máma šla vyhnat husy a zjistila, že je celá úroda pryč. Brzy se

Hrobnický domek na Budči v dobách své největší slávy (cca 1926).

zjistilo, kdo to odvezl a taky později u soudu, že na to rodina nemá právo. Jestli šlo o pomstu farářovi, nebo tátovi, to nevím, byla jsem malá holka.“

Jistě si umíte představit, že nespravedlnost na vesnici nepřicházela od nějaké abstraktní „vlády lidu“. Jaroslavovi, tehdy 42letému muži v plné síle, úrodu sebrali jeho sousedé, které musel znát jménem. Takový podraz od nejbližšího okolí se těžko odpouští a po těchto událostech Jaroslav sbalil rodinu a odstěhoval se do Dřetovic, rodiště své manželky. Opět na hřbitov, do hrobnického domku, za svou práci, kterou uměl jako málokdo. Dokonce ho později farář ze Zákolan přemlouval, ať se vrátí, ale to pochopitelně odmítl.

S ním se odstěhovala manželka, devítiletá dcera a sedmiletý syn a dům byl odevzdán přírodě, která mu svým zubem času vtiskla podobu, jak ji známe z roku 2018.

Tím končí vzpomínky přímých účastníků života na posvátném kopci. Jaroslav Poláček, poslední hrobník na Budči, zemřel ve Dřetovicích v pozhnaném věku 73 let.

Pátřál Ondřej Klouček
(Pokud znáte příběh rodiny Malypetrových před válkou, budu rád za upřesnění do kroniky. Třeba vyřešíme i záhadu 9 dcer.)

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

Zahájení školního roku 2019-2020

2. září 2019 nastoupilo do mateřské školy 10 nových žáčků. V současné době ji celkem navštěvuje 24 dětí. V první třídě jsme uvítali 15 prvňáčků. Velmi nás těší i přestup dalších žáků z Kralup nad Vltavou, Libčic nad Vltavou a Velkých Přílep. Druhou třídu tvoří k počátku října 10 žáků, třetí 16 dětí. Čtvrtý ročník navštěvuje 10 žáků a pátou třídu 12 žáků. V letošním školním roce evidujeme celkem 63 dětí na denním studiu a 30 domácích školáků.

Celoškolní projekt je zaměřen na poznávání a ochranu přírody. V rámci tohoto projektu děti ze základní i mateřské školy navštívily 9. a 10. října výstavu „Ondřej Sekora přírodovědec“ ve Sládečkově vlastivědném muzeu v Kladně. Žáci si zde prohlédli Sekorovy ilustrace z knížek Ferda Mravenec, Čmelák Aninka a Uprchlíkem na ptačím stromě a porovnaly je s opravdovými živočichy. Dětem bylo uhrazeno vstupné i doprava z projektových prostředků.

4. září zavítali žáci naší školy na Festival vědy do Prahy, který nabídl zajímavý, vědecky zaměřený program pod širým nebem.

Ředitelka školy s paní starostkou Lucií Wittlichovou zastupovala Základní škola a Mateřskou školu Pod Budčín na konferenci

Kreativní města vzdělávají uměním pořádanou 25. září 2019 v Praze v budově Staroměstské radnice pod záštitou PhDr. Víta Šimrala, radního hlavního města Prahy.

Naše škola zde ve spolupráci s divadlem, výtvarníkem a pedagogem Tomášem Žižkou úspěšně pořádala workshop na téma Žážitků a příběhovosti místa, ve kterém prezentovala výsledky projektu Kreativního partnerství pro inkluzivní školu ze školního roku 2018/2019.

Paní starostka Lucie Wittlichová se tu jako odborná garantka aktivně zapojila do kulatého stolu „Jak rozvíjet kreativní učení v obcích a na venkově“, kde akcentovala význam kreativního učení, které má obec i škola zájem dále posilovat.

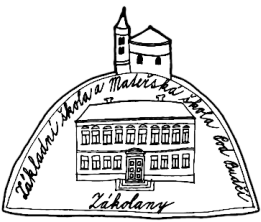
Z dalších aktivit jsme zapojeni do projektu Asociace školních sportovních klubů ČR s názvem Sportuj ve škole. Tento projekt od září 2018 navázal na program Hodina pohybu navíc z let 2015 – 2017 s účastí 350 základních škol. Projekt je zaměřen na rozvoj pohybových aktivit dětí z 1. - 5. třídy v rámci provozu školní družiny. Projekt „Sportuj ve škole“ přináší dětem radost z pohybu a navíc školám poskytuje možnost odměnit pracovníky, věnující se ve volném čase dětem; součástí odměny je rovněž materiální plnění pro zúčastněné školy.

Festival vědy v Praze

Ve spolupráci s odborníky z Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze realizujeme ve 4. a 5. ročníku program „Nebojme se pádu“, při kterém se děti seznamují se základními pádovými technikami (pády vpřed, vzad a stranou v různých variantách).

Dětem ze Zákolan i okolí nabízíme širokou nabídku zájmových kroužků – hudebních, jazykových, sportovních i dalších aktivit (více informací v podrobné nabídce kroužků).

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA POD BUDČÍ, ZÁKOLANY

**HLEDÁ
ASISTENTKU/ ASISTENTA
PEDAGOGA
NA PLNÝ ÚVAZEK
NÁSTUP IHNE**

Pozdrav z klubu!

Po letních prázdninách, kdy jsme jako každé léto zajišťovali příměstské tábory, jsme opět zajeli do starých kolejí a klub je pro děti otevřen každý všední den od 13 do 18 hod.

Naše letní příměstské tábory měly u všech účastníků velký úspěch a sklídily samé pozitivní reakce. Příští rok se na ně můžete těšit zase!

Po zahájení školního roku jsme v klubu přivítali nejen nové děti, ale i další vedoucí Martinu. Snažíme se být stále aktivní jako v minulých letech – zapojujeme se do obecních akcí i vaření Zákolanských polívek, chodíme hodně ven na procházky i na hřiště a do vánoc plánujeme vydat nový klubový kalendář, na kterém již pracujeme. Čeká nás toho spousta a my se na vše těšíme!

Pokud byste nás chtěli více sledovat a informovat se o všech novinkách a našich aktivitách, sledujte nás na webu

komunitního centra Bydlo Zákolany
(www.bydlozakolany.cz).

Zdraví vás všichni klubovníci!

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

S klubovými dětmi jsme si před prázdninami ručně umotali huarache sandály, abychom měli všichni stylové letní obutí. Za tři dny jsme zvládli 36 párů a to je na Zákolany slušný rekord!

NABÍDKA KROUŽKŮ

od 1. října 2019 do konce května 2020

NEJEN pro žáky ZŠMŠ Pod Budčín

Kroužek hry na kytaru – ve čtvrtek
Od 16.15 do 17.00 Lektor: G. Muchow
Přesnou cenu sdělí lektor dle přihlášeného počtu účastníků

Místo: učebna anglického jazyka v 1. patře

Kroužek hry na flétnu

Dny, časový harmonogram a cenu sdělí lektor.
Lektor: A. Janoušek
Místo: učebna 3. třídy (v podkrovní)

Kroužek anglického jazyka

(pro 1. – 2. třídu) – ve středu
Od 13.15 do 14.00 Lektorka: P. Urbanová

Cenu upřesní lektorka

Místo: učebna anglického jazyka

Pozn.: V případě zájmu bude zřízen i kroužek anglického jazyka pro starší žáky.

Kroužek německého jazyka – v pondělí

Od 13.15 do 14.00 Lektorka: Š. Trísková

Cena: 500,- za pololetí

Místo: učebna 4. třídy

Florbal – mladší – ve čtvrtek

(pro děti z mateřské školy, 1. a 2. třídy)

Od 14.00 do 14.45 Lektor: P. Kalenský

Cena: zdarma Místo: tělocvična

Florbal – starší – v pondělí

(pro děti ze 3. – 5. třídy)

Od 14.00 do 16.00 Lektor: P. Kalenský

Cena: zdarma Místo: tělocvična

Poznámka: 4. a 5. ročník v rámci Dětského klubu

Slaměnká – pro děti z 1. – 3. třídy – v úterý

Od 15.00 do 16.00

Lektorka: P. Pazdierová – Merlinová

Cena: 980,- Kč za pololetí

Místo: učebna výtvarné výchovy

Poznámka: Kroužek bude zaměřen na přírodu, tvoření, vaření, vycházky.

JUDO – v úterý

Od 14.00 do 15.00 Lektor: M. Plocar

Cena: 1 500,- Kč za pololetí

Místo: tělocvična

Taneční kroužek – v pondělí

Latinsko-americké a standardní tance

Od 14.00 do 15.00

Lektori: Taneční škola StormDance

Cena: 1 600,- Kč za pololetí / 3 000,- Kč za celý rok

Místo: tělocvična

Dramatický kroužek – v pondělí

Od 14.00 do 15.30

Lektori: Kateřina Kořínková (Dominika Štašná)

Cena: 750,- Kč na půl roku (od října do ledna)

Místo: 1. třída, příp. tělocvična

Prázdninové příměstské tábory jsou nejen příležitostí jak poznat nové kamarády, ale i zažít pořádnou porci dobrodružství.